

การใช้ไฟฟ้าในนามิกเทอร์พีในการรักษาทางปริทันต์ศาสตร์

อรุณ พิรุษพงศ์*

บทคัดย่อ

ใบไบโอฟิล์มมีส่วนสำคัญในการก่อโรคปริทันต์จากหลายการศึกษาพบว่าเชื้อแบคทีเรียที่ก่อตัวขึ้นในใบไบโอฟิล์มจะมีภูมิไวรับต่อยาด้านจุลชีพลดลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังพบเชื้อต่อยาด้านจุลชีพมากขึ้น การรักษาในทางปริทันต์ปัจจุบันจะใช้วิธีกลเพื่อทำลายใบไบโอฟิล์มหรือรักษาสารดับความเจ็บปวดขั้นของยาด้านจุลชีพโดยเฉพาะบริเวณเหงือกและพันธุ์พันธุ์ที่พบว่ามีเชื้อจุลชีพมาก การใช้วิธีการไฟฟ้าในนามิกเพื่อกำจัด เชื้อแบคทีเรียในใบไบโอฟิล์มเป็นอีกวิธีหนึ่งที่คิดและพัฒนามาเพื่อควบคุมการเจริญของเชื้อ วิธีการนี้อาศัยหลักการของการใช้สสารไวแสงที่เหมาะสมซึ่งสามารถกดดับคลื่นแสงที่มีความยาวคลื่นที่จำเพาะภายใต้สภาวะที่มีออกซิเจนเมื่อโดนแสงมากจะถูกกำจัดและมีการสร้างชิงเกล็กทอกอัลตราฟิล์มและเรตดิคอลอิสระปฏิกิริยานี้จะเป็นพิษต่อเชื้อจุลินทรีย์ที่จับกับสารไวแสงดังกล่าว บทความนี้จะกล่าวถึงการไวแสงชนิดต่างๆ รวมทั้งแหล่งกำเนิดแสงทั้งชนิดเดลเซอร์และที่ไม่ใช้แสงเดลเซอร์ อภิปรายกลวิธานของวิธีไฟฟ้าในนามิกที่กระทำการต่อผนังเซลล์ของเชื้อจุลินทรีย์ทั้งชนิดแกรมบวกและชนิดแกรมลบรวมทั้งข้อดีของวิธีการใหม่นี้ที่สามารถกำจัดเชื้อได้เร็ว โอกาสที่เชื้อจะเกิดการต้านทานมีได้น้อย นอกจากนี้ ยังปลอดภัยต่อเนื้อเยื่อหางเดียงและเชื้อประจักษ์ ผลลัมภุทธิ์ของการทำลายเชื้อจุลินทรีย์โดยวิธีการนี้ในห้องทดลองพบได้กับสภาพเชื้อทั้งในสภาพที่เป็นแบบแพลงค์โนนิกและในสภาพที่เป็นใบไบโอฟิล์มซึ่งผลการทำลายมากกว่าจะพบในแบบแพลงค์โนนิก มีการนำเสนอการศึกษาการทำลายใบไบโอฟิล์มในสัตว์ทดลองและในมนุษย์ อภิปรายถึงข้อจำกัดของการใช้วิธีการดังกล่าวรวมทั้งการศึกษาวิจัยเพื่อหาวิธีการใหม่ๆ ในการนำมาประยุกต์ใช้ในคลินิกในอนาคต

คำนำ: โรคปริทันต์ / ใบไบโอฟิล์ม / ไฟฟ้าในนามิกเทอร์พี

บทนำ

โรคปริทันต์อักเสบเป็นโรคที่เป็นกันมาก เช่น ในประเทศไทยร้อยละ 30-50 เป็นโรคที่ในกลุ่มตั้งกล่าว กวาร้อยละ 10 เป็นแบบรุนแรงซึ่งเป็นสาเหตุให้สูญเสียฟันธรรมชาติไปหลังอายุ 35 ปี¹⁻² สาเหตุหลักของโรคนี้เชื่อว่ามาจากการเชื้อจุลินทรีย์ที่เจริญเป็นใบไบโอฟิล์ม (dental biofilm) ซึ่งมีระบบนิเวศน์ที่ซับซ้อนเกินอยู่บริเวณฟันผิวฟันที่ขอบเหงือกและใต้เหงือก³⁻⁴ ใบไบโอฟิล์มเป็นสิ่งที่กำจัดได้ยากเนื่องจากเชื้อจุลินทรีย์ที่เจริญเติบโตจะเกาะติดกับฟันผิวฟันแล้วเพิ่มจำนวนและแบ่งตัวอยู่กันเป็นกลุ่มๆ ฝังตัวอยู่ใน extracellular polymeric matrix ซึ่งจะประกอบไปด้วย น้ำและ nutrient canals⁵ เมื่อเชื้อจุลินทรีย์ก่อตัวสะสมมากก็สามารถเป็นคราบจุลินทรีย์ขึ้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้

ร่วมกับปฏิกิริยาของร่างกายก่อให้เกิดโรคปริทันต์⁶⁻⁸

การรักษาโรคปริทันต์นอกจากการขุดน้ำลายเกลารากฟันเพื่อกำจัดคราบจุลินทรีย์และใบไบโอฟิล์มฟันแล้ว ในบางกรณีมีการใช้ยาปฏิชีวนะร่วมในการรักษาเพื่อหัวใจผลกำจัดเชื้อจุลินทรีย์ที่ก่อโรค แต่ในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมาพบว่า มีเชื้อจุลินทรีย์เริ่มตื้อต่อยาปฏิชีวนะมากขึ้น⁹ สาเหตุหลักสำคัญ คือ ใบไบโอฟิล์มฟันเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ภูมิไวรับของเชื้อจุลินทรีย์ต่อยาปฏิชีวนะลดลง¹⁰⁻¹¹ นักวิทยาศาสตร์ด้านการแพทย์ได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อหาวิธีอื่นมาช่วยร่วมในการกำจัดเชื้อจุลินทรีย์ที่ก่อโรคในการรักษาโรคปริทันต์ เช่น การใช้วิธีการรักษาโดยใช้วิธีไฟฟ้าในนามิกเทอร์พี (photodynamic therapy, PDT) มาใช้ร่วมในการรักษาโรคปริทันต์

Photodynamic therapy in periodontics

Aroon Teerakapong

Abstract

Microbial biofilms are involved in the etiology of periodontal diseases. Many studies found that the growth of bacteria in biofilms imparts a substantial decrease in susceptibility to antimicrobial agents. Bacteria in microbial biofilm display increased resistance to antimicrobial agents. Current treatment techniques involve either mechanical disruption of microbial biofilms or maintaining therapeutic concentrations of antimicrobials especially in the dentogingival areas both of which are fraught with limitations. The use of photodynamic therapy for eradicating bacteria in microbial biofilms as an alternative antibacterial therapeutic strategies becomes important in the evolution of methods to control microbial growth. The concept of photodynamic therapy is based on that a suitable photosensitizer agent which absorbs light can be selectively taken up by microorganisms and subsequently activated by light of the appropriate wavelength in the presence of oxygen to generate singlet oxygen and free radicals that are cytotoxic to microorganisms. Photosensitizers and suitable light sources, laser light and non-coherent light will be briefly covered. The mechanisms of how destructive photodynamic therapy works on cell wall of Gram positive and Gram negative microorganisms are also discussed. The advantage of this new approach includes rapid bacterial elimination, minimal chance of resistance development and safety of adjacent host tissue and normal microflora. The effectiveness of microorganisms destruction by the photodynamic therapy in vitro could be found both in planktonic and biofilm forms, but mostly in planktonic stage. The use of photodynamic therapy as an anti-microbial agent against periodontal microbial biofilms in animal and human are also presented. Limitation of the photodynamic therapy will be discussed and an attempt to outline emerging areas of research to identify some new applications that may become useful in the future in clinical practice.

Keywords: Periodontal diseases/ Biofilm/ Photodynamic therapy

Correspondence author

Aroon Teerakapong

Department of Periodontology,

Faculty of Dentistry, Khon Kaen University,

Amphur Muang, Khon Kaen 40002

Tel. +66-43-236904

Fax. +66-43-244475

E-mail: arotee@kku.ac.th